

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/143/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010734
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817010734.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému S. L. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 25. apríla 2018 odvolanie obžalovaného S. L. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. novembra 2017, sp.zn.1T/152/2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný S. L. sa odsudzuje podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému podmienične odkladá výkon trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 29.11.2017, sp.zn.1T/152/2017 bol obžalovaný S. L. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

pod vplyvom alkoholu dňa 12. augusta 2017 v čase o 17:00 hodine v Obci S., na dvore rodinného domu číslo XXX najprv vulgárne nadával a následne sa slovne vyhrážal zabitím svojej sestre - poškodenej P. C. tak, že jej povedal, že ju zabije, že to tam porozbíja, že to tam podpáli, čo zopakoval niekoľkokrát, čo vzbudilo u poškodenej dôvodnú obavu o jej život a zdravie a keď poškodená zavolała na pomoc svojho priateľa - poškodeného H. A., vzal páchatel' do ruky drevené porisko zo sekery a s poriskom v ruke povedal, že ich pozabíja, čo vzbudilo u poškodených dôvodnú obavu o ich život a zdravie.

Za tento trestný čin bol obžalovaný S. L. odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní okresného súdu bol napadnutý odvolaním obžalovaného S. L..

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný namietol, že podľa jeho názoru napadnutý rozsudok nie je riadne odôvodnený, nakoľko sa sudca okresného súdu žiadnym spôsobom nevysporiadal s tými

dôvodmi, pre ktoré jeho obhajkyňa navrhovala uložiť mu podmienený trest odňatia slobody a súčasne ani neuviedol, prečo len nepodmienečný trest odňatia slobody je spôsobilý naplniť účel trestu v jeho prípade. Obžalovaný má za to, že vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a jeho osobu je toho názoru, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody je neprimerane prísne. Ďalej obžalovaný tvrdí, že účel trestu, teda ochranu spoločnosti, prevenciu pred páchaním trestnej činnosti, ako aj jeho nápravu je možné dosiahnuť aj uložením trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, prípadne s podmieneným odkladom trestu odňatia slobody s probačným dohľadom. Poukázal ďalej na to, že okresný súd mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, aj napriek jeho priznaniu a oľutovaniu trestnej činnosti a i napriek tomu, že predmetný trestný čin nezanechal žiadne závažnejšie následky, čomu nasvedčuje čestné prehlásenie P. C.. Pokiaľ sa aj v minulosti dopustil protiprávneho konania, a to v čase, keď bol ešte mladistvý, z nerozvážnosti, nešlo o závažné konanie a v dobe odsúdenia na 6 mesiacov odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu sa v skúšobnej dobe do 05.11.2003 osvedčil. Hľadá sa preto na neho ako na netrestaného. Od roku 2002, teda počas 15 rokov sa nedopustil trestnej činnosti a ani priestupku. Taktiež poukázal na to, že znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že nie je závislý na návykových látkach, že by tieto zneužíval a pod ich vplyvom páchal trestnú činnosť. Incident, pri ktorom sa dopustil verbálneho trestného činu bol v zásade vybočením z inak riadneho spôsobu jeho života a ojedinelým nezvládnutím konfliktu s poškodenými, bývajúcimi v tom istom dome ako on a to z dôvodu, že poškodená nezaplatila účet za elektriku z peňazí, ktoré jej na to dal. Pokiaľ by krajský súd zastával názor, že je nevyhnutné uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody, požiadal, vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti a stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj/5/2017 aspoň o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody na trest odňatia slobody v dĺžke už vykonanej väzby, keďže pred okresným súdom urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por., čím neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, a je teda možné aplikovať v jeho prípade ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. Vzhľadom na to, že už takmer vykonal dve tretiny trestu uloženého mu napadnutým rozsudkom a už nemá pre neho zmysel žiadať o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ako aj vzhľadom na jeho postoj, spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní, v uznaní viny, oľutovanie jeho skutku ako aj vzhľadom na jeho osobu a okolnosti prípadu by podľa jeho názoru aj mimoriadne znížený trest odňatia slobody v dĺžke už vykonanej väzby naplnil účel trestu, tak ako to predpokladá Trestný zákon. Obžalovaný S. L. z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil a vo veci sám rozhodol v súlade s jeho návrhom podľa obsahu jeho odvolania.

K dôvodom odvolania obžalovaného sa prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza do konania verejného zasadnutia krajského súdu bližšie písomne nevyjadril.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol, pretože považuje napadnutý rozsudok za zákonný a uložený trest za spravodlivý.

Obhajca obžalovaného a obžalovaný S. L. na verejnom zasadnutí navrhli, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou na dolnej hranici aj s prihliadnutím na skutočnosť, že od mesiaca december 2017 je prepustený z väzby a doteraz plní všetky obmedzenia a povinnosti, ktoré mu boli uložené, respektíve alternatívne navrhol uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý by pokryl doteraz vykonanú väzbu.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 25. apríla 2018. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného S. L. je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania obžalovaného vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmavať, pochybil vo výroku, ktorým podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože takto uložený trest obžalovanému okresným súdom je neprímeraný.

Obžalovaný S. L. bol uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., za ktorý zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 6 mesiacov a hornou hranicou vo výmere 3 rokov. Obžalovaný sa svojej sestre a jej priateľovi vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť u nich dôvodnú obavu o ich život a zdravie a čin spáchal závažnejším spôsobom konania- so zbraňou a na chránenej osobe- blízkej osobe.

Odvolací súd zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému S. L. uložil neprímeraný trest odňatia slobody.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu nedôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaneho prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu nepostupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a § 38 Tr. zák.

Okresný súd pochybil, keď pri ukladaní trestu obžalovanému zistil len jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Tr. zák. Odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd pri správnom postupe mal pri určovaní druhu a výmery trestu zistiť u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval, a taktiež poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, keďže urobil na hlavnom pojednávaní okresného súdu vyhlásenie o vine a okresný súd jeho vyhlásenie v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Tr. por. prijal. Na druhej strane odvolací súd rovnako ako okresný súd nezistil ani jednu prítiažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 Tr. zák.

Pokiaľ ide o priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zák., krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. V rámci súdneho konania podľa § 275 ods. 5 Tr. por., po priznaní viny páchatel'om (obžalovaným) sa postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 aj písm. h/ Tr. por., t. j. že súd pred rozhodovaním o prijatí alebo neprijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 Tr. por. formou otázok zisťuje, či sa obžalovaný „dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin“, čím pri kladnej odpovedi naplňa podmienku uvedenú v ustanovení § 36 písm. n/ Tr. zák. (viď. uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.23To/70/2015, sp.zn.23To/22/2016, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.4Tdo/63/2016 zo dňa 25.10.2016 a stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp.zn.Tpj/55/2016, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 5/2017 pod č.44).

Je taktiež potrebné zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel' pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda nielen orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 ods. 1 Tr. por.), ale aj súdu (§ 10 ods. 2 Tr. por.). Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., t.j. že páchatel' napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno preto priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr. por.).

Ďalej je potrebné uviesť, že najmä od 1. januára 2006, kedy nadobudli účinnosť nové trestnoprávne normy, došlo aj k zmene v posudzovaní obsahu jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za situácie, kedy došlo k významnému posilneniu kontradiktórnosti konania pred súdom, keď prakticky ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom, má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. Podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom ako bolo vyššie spomenuté umožní "prevziať" výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. Primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní, konkrétne v štádiu konania pred súdom tým, že prokurátor už nemusí pred súdom navrhovať a vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. Obžalovaný S. L. tým, že pred súdom urobil vyhlásenie o vine, teda podstatne uľahčil dokazovanie jeho trestnej činnosti, preto takýto postoj obžalovaného bolo potrebné pri ukladaní trestu tiež zohľadniť.

Takýto postup v uvedenom smere nie je pritom ani v rozpore so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp.zn.Tpj/55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti/nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. l/ Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Trestného poriadku uverejnenom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017 pod č.44.

V citovanom stanovisku sú uvedené štyri právne vety, podľa ktorých:

1/ súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu - objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona,

2/ poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona predpokladá okrem priznania sa páchatel'a aj úprimné oľutovanie trestného činu. Či k takému oľutovaniu došlo, je potrebné posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu, vrátane procesných prejavov páchatel'a (procesne ako obžalovaného) po prijatí vyhlásenia o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (najmä pri využití práva záverečnej reči a posledného slova),

3/ analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu,

4/ ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Z citovaných právnych viet a ich odôvodnenia v predmetnom stanovisku vyplýva, že prvá z právnych viet sa vyjadruje negatívne k možnosti považovať samotné priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestného činu za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona s tým, že priznanie sa je poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a aby bolo možné zohľadniť v prospech páchatel'a (procesne ako obvineného) aj poľahčujúcu okolnosť podľa písmena n/ naposledy označeného ustanovenia, musí k samotnému priznaniu sa pristúpiť uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, poprípade aktívna účasť obvineného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch (napr. rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, preverka výpovede na mieste činu).

Druhá z právnych viet sa venuje poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného poriadku (páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval).

Tretia právna veta sa na účely vety štvrtej zaoberá možnosťou použitia analógie v trestnom práve hmotnom, teda pri aplikácii Trestného zákona, pričom objasňuje, v ktorom smere je analógia neprípustná a v ktorom ju je naopak možné a potrebné použiť - teda ak zákon výslovne nepokrýva určitú situáciu a jej riešenie ponúka iný, podobný zákonný inštitút.

Napokon štvrtá právna veta rieši otázku zvýhodnenia páchatel'a (procesne ako obžalovaného), ktorý uznal vinu a súd jeho vyhlásenie prijal, možnosťou mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4/ Trestného zákona per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom).

Citované stanovisko teda nielenže nevyklučuje, vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu týkajúce sa priznania obžalovaného, možnosť aplikácie „iba“ ustanovenia § 36 písm. n/ Tr. zák. pri uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. (po prijatí vyhlásenia obvineného, že je vinný, súdom), ale navyše umožňuje aplikáciu pre obvineného podstatne priaznivejšieho postupu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4/ Tr. zák. per analogiam možnosťou mimoriadneho zníženia trestu (rovnako ako páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste).

Pokiaľ ide o aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., je potrebné uviesť, že podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. môže súd páchatel'ovi znížiť (uložiť) trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že hoci neviaže jeho aplikáciu na „výnimočné“ okolnosti prípadu, ani na „mimoriadne“ pomery páchatel'a, už z názvu ustanovenia § 39 Tr. zák. a jeho výkladu vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody a nie o pravidelný postup súdu. Z uvedeného dôvodu sa použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. nemôže odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, ale súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatel'ov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatel'ov. Práve táto ich výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatel'a neprímerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu, závažnosť činu a osobu páchatel'a preto trestný zákon umožňuje súdu na túto situáciu reagovať možnosťou mimoriadneho zníženia trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom, pričom je dôležité, aby súd jeho uplatnenie vždy argumentačne odôvodnil takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia. V posudzovanej veci odvolací súd nezistil také mimoriadne okolnosti prípadu, prípadne mimoriadne pomery páchatel'a, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Okresný súd správne k osobe obžalovaného zistil, že obžalovaný bol doteraz jedenkrát súdne trestaný, pričom sa na neho hľadá akoby nebol súdne trestaný. Obžalovaný nebol v priestupkom konaní doposiaľ riešený. Odvolací súd sa s týmito zisteniami okresného súdu stotožnil, avšak dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému okresným súdom vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne je neprímerane prísny.

Odvolací súd pri ukladaní trestu u obžalovaného S. L. pritom zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný k trestnej činnosti priznal a trestný čin úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (keďže na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a okresný súd jeho vyhlásenie prijal). U obžalovaného na druhej strane nezistil ani jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Tr. zák.

Na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovaného odvolací súd zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok v celom výroku o treste a sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že obžalovanému uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienečne odložil za súčasného určenia skúšobnej doby podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 1 rok. Odvolací súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovaného prihliadol aj na čestné prehlásenie poškodenej P. C., na skutočnosť, že trestný čin nezanechal na nej žiadne závažnejšie následky, taktiež prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný nepácha priestupky, nemá konflikty v obci kde

Žije, nemá takú kriminálnu minulosť a sklony k páchaniu trestnej činnosti, aby bolo potrebné mu ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody. Odvolací súd taktiež prihliadol aj na to, že obžalovaný po výkone väzby (prepustený bol z väzby dňa 11. decembra 2017) v súčasnosti žije riadnym životom, doteraz plní všetky obmedzenia a povinnosti, ktoré mu boli uložené, je schopný sebareflexie, uvedomuje si svoje postavenie a práva iných osôb, vrátane jeho sestry a jej priateľa. Takto uložený trest zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák., teda zohľadňuje zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú nezmenené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.